

Elmondandó egyszer minden buszonnégyszer órában

Ki ezen imát kívánja mondani, emelkedjen fel és forduljon Istenhez, álltában nézzen jobb, majd bal felé, mintha az Úr, a Legirgalmasabb, a Könyörületes irgalmát várná. Majd pedig szójon emígyen:

Ó, Te, Ki minden nevek Ura és a mennyek Teremtője vagy! Azok nevére könyörgök Hozzád, kik a Te láthatatlan Lényegednek, a Legmagasztosabbnak, a Mindenek Felett Dicsőnek Hajnalai, tedd imám tűzzé, mely porrá égeti azon fátylakat, melyek engem a Te szépségedtől elválasztanak, és tedd lámpássá, mely Jelenléted óceánjához vezet engem.

Majd emelje kezét esdőn Isten felé – áldassék Ő és magasztaltassék – és mondja:

Ó, Te, a világ Vágya és a népek Szerelme! Látod, Hozzád fordulok, megszabadulok minden kötődéstől, mely Rajtad kívül bárki máshoz fűz, és a Te kötelékedbe kapaszkodom, melynek rezgései felkavarták az egész teremtetést. Szolgád vagyok, ó, Uram, és fia a Te szolgádnak. Lásd, készen állok én akaratomnak és vágyadnak engedelmeskedni, és

semmi mást nem óhajtok, csak kedvedet. Irgalmad tengerére és kegyelmed Napcsillagára kérlek, cselekedj a Te szolgálóddal, mint tetszik és kedved tartja. Hatalmadra, mely messze fölötte áll minden említésnek és dicsőítésnek! Amit Te kinyilatkoztatasz, az az én szívem vágya, és azt szereti lelkem. Ó, Istenem, én Istenem! Ne reményeimet és cselekedeteimet nézd, hanem akaratomat, mely körülöleli az eget és a földet. Legnagyobb Nevedre, ó, minden népek Ura! Csak arra vágyódtam, mit Te kívántál, és csak azt szeretem, amit Te is szeretsz.

Majd térdeljen le, és homlokát a földre hajtva mondja:

Magasztosabb vagy Te bármely Rólad alkotott képnél a Sajátodon kívül, és bárki más megértésénél Rajtad kívül.

Majd álljon fel, és szójon emígyen:

Tedd imám, ó, Uram, élő vizű forrássá, mely által élhetek, mígsak uralmad tart és szólíthatlak világaidd mindenikében.

Majd emelje fel ismét esdőn kezét, és mondja:

Ó, Te, Kitől távol semmivé lesznek a szívek és a lelkek, és Ki szeretetének tüze lángba borította az egész világot! Nevedre könyörgöm Hozzád, mely

által lebírtad Te az egész teremtetést, ne tartóztasd meg tőlem, mi Véled vagyok, ó, Te, Ki uralkodsz minden ember felett! Lásd, ó, Uram, miként siet ez idegen legmagasztosabb hona felé, mely méltóságod boltozata alatt és irgalmad udvarában emelkedik, miként keresi e tévelygő megbocsátásod óceánját, ez alantas szerzet dicsőséged kastélyát, és e szegény teremtmény gazdagságod ragyogását. Tiéd a hatalom, hogy azt parancsold, ami Néked tetszik. Tanúságot teszek, hogy dicsőítendő vagy Te cselekedeteidben, a Te parancsolataidnak kell engedelmeskedni, és hogy soha senki nem korlátozhat Téged a parancsolásban.

Majd emelje karját az ég felé, és ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet. Minekutána kezét térdén nyugtatva hajoljon meg Isten előtt – áldassék és magasztaltassék –, és szójon emígyen:*

[`Alláh'u'Abbá (Isten a Mindenek Felett Dicső)]*

Látod, ó, Istenem, miként mozdult meg az én lelkem tagjaiban az imádásod utáni vágyódásban, és a sóvárgásban, hogy megemlékezhessek Rólad és dicsőíthesselek Téged; miként tesz ezennel hitvallást arról, amiről megnyilatkozásod királyságában és tudásod mennyországában Parancsol Nyelve tett tanúbizonyságot. Szeretek, ó, Uram, ezen állapotban azért könyörögni, hogy

részeltess mindenből, mi Tiéd, hogy emígyen nyilvánvalóvá tehessem szegénységemet és magasztalhassam a Te bőségedet és gazdagságodat, világga kiálthassam erőtlenségemet és tanúskodhassam a Te erőd és a Te hatalmad mellett.

Majd emelkedjen fel, kétszer emelje fel kezét esdőn, és mondja:

Nincsen más Isten, csak Te, a Mindenható, a Mindeneknél Bőkezűbb. Nincsen más Isten, csak Te, az Elrendelő, mind kezdetben, mind mindenkor. Ó, Isten, én Istenem! Megbocsátásod bátorra tett engem, irgalmad megerősített engem, hívásod megébresztett engem, s kegyelmed felemelt és Hozzád vezetett engem. Hisz ki vagyok én, hogy máskülönben közelséged városának kapuja elé merjek állni, vagy a fények felé fordítsam arcom, melyek akaratom mennyországából sugárzanak? Látod, ó, Uram, e nyomorult lényt kegyelmed kapuján kopogtatni és e tünékeny lelket az örök élet folyóját keresni nagylelkűséged kezéből. Tiéd a parancsolás mindenkor, ó, Te, Ki minden nevek Ura vagy, enyém a megnyugvás és magam szükséges alávetése a Te akaratomnak, ó, mennyek Teremtője!

Majd emelje fel kezét háromszor, és mondja:

Nagyobb Isten az összes nagyoknál!

Majd térdeljen le, és homlokát a földre hajtva szójjon emígyen:

Túl magasan vagy Te, hogy a közeledben lévőik dicsőítése felhatoljon közelséged mennyországába, vagy hogy hű híveid szívének madara elérhessen kapudnak ajtajához. Bizonyrágot teszek, hogy magasztosabb vagy Te minden tulajdonságnál és szentebb minden névnel. Nincsen más Isten, csak Te, a Legmagasztosabb, a Mindenek Felett Dicső.

Majd üljön fel, és mondja:

Vallom, miről bizonyrágot tett minden teremtettt dolog, és a magasságbéli Gyülekezet, és a legmagasabb Paradicsomkertben lakozók, és felettük a mindenek felett dicsőséges Láthatárról maga a Nagyság Nyelve is, hogy Te vagy az Isten, hogy nincsen más Isten Rajtad kívül, és hogy Az, Ki testet öltött, a Rejtett Misztérium, a Féltőn Óvott Jel, Kin keresztül az L, E, GY, E és N betűk összekapcsoltattak és összeköttettek. Bizonyrágot teszek, hogy Ő az, Kinek nevét a Legmagasabb Toll lejegyezte, és Ki említettett Isten, a magasságbéli Trónus és a föld Ura Könyveiben.

Majd álljon fel, és mondja:

Ó, minden lét Ura és a látható és láthatatlan dolgok Gazdája! Bizony, látod könnyeimet és sóhajaimat, mik elhagyják ajkamat, hallod nyögésemet és siránkozásomat és szívem jaigatását. Hatalmadra! Tévelygéseim visszatartottak attól, hogy közel kerülhessek Hozzád, és bűneim távol tartottak Szentséged udvarától. Szereteted, ó, Uram, gazdaggá tett engem, a Tőled való elválasztottság pedig megnyomorított és a távollét Tőled elemésztett engem. Lányomaidra kérek ebben a vadonban, és a szavakra „Ím, itt vagyok, ím, itt vagyok”, melyekkel a Te kiválasztottaid szólottak e végtelenségben, és Kinyilatkoztatásod lélegzetére és Megnyilvánulásod Pirkadatának lágy fuvallataira könyörgöm Hozzád, rendeld el, hogy pillantásomat szépségedre vethessem és betarthassam mindazt, mi Könyvedben foglaltatott.

Majd ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet, hajoljon előre kezeit térdén nyugtatva, és mondja:

Dicsőség Néked, ó, Istenem, hogy segítettél megemlékezmem Rólad és dicsőítenem Téged, hogy megismerttetted vélem Őt, Ki jeleid Hajnala, meghajtottál engem Felsőbbséged, és alázatra tanítottál Istenséged előtt, és elismerttetted vélem, mit Nagyságod Nyelve kijelentett.

Majd egyenesedjen fel, és mondja:

Ó, Isten, én Istenem! Hátam meggörbíti bűneim súlya és nemtörődömségem megnyomorított engem. Valahányszor gonosz tetteimen és a Te jóakaraton elmélkedem, megrendül szívem és felzúg vérem ereimben. Szépségedre, ó, Te, a világ Vágya! Pirulok arcom Feléd fordítani, és vágyódó kezeim szégyenkeznek nagylelkűséged mennyországa felé emelkedni. Látod, ó, Istenem, könnyeim nem engednek Rád emlékezmem és erényeidet magasztalnom, ó, Te, a magasságbéli Trónus és a föld Ura! Királyságod jeleire és Uralmad misztériumaira könyörgök, cselekedd azt szeretteiddel, mi nagylelkűségedhez illik, ó, minden lét Ura, és kegyelmedhez méltó, ó, a látható és láthatatlan Királya!

Majd ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet, térdeljen le, és homlokát a földre hajtva mondja:

Dicsőség Néked, ó, Istenünk, hogy leküldted hozzánk azt, mi közel vonz minket Hozzád, és ellátsz minket a Könyveidben és Írásaidban lakozó minden jóval. Könyörgünk, ó, Uram, őrizz meg minket az üres ábrándok és hiábavaló képzelődések sokaságától. Mert bizony Te vagy a Hatalmas, a Mindenek Tudója.

Majd emelje fel fejét, üljön fel, és mondja:

Hitvallást teszek, ó, Istenem, amiről a Te választottaid tanuskodtak, és elismerem azt, mit a legmagasabb Paradicsomban lakozók és a Te hatalmas Trónusod körül járók elismertek. Tiéd a föld és menny királysága, ó, világok Ura!

—Babá'u'lláh

* Alláh-u-Abhá